

Meddelelser fra Selskabet

BELLMAN

I DANMARK

Nr. 78 September 2013

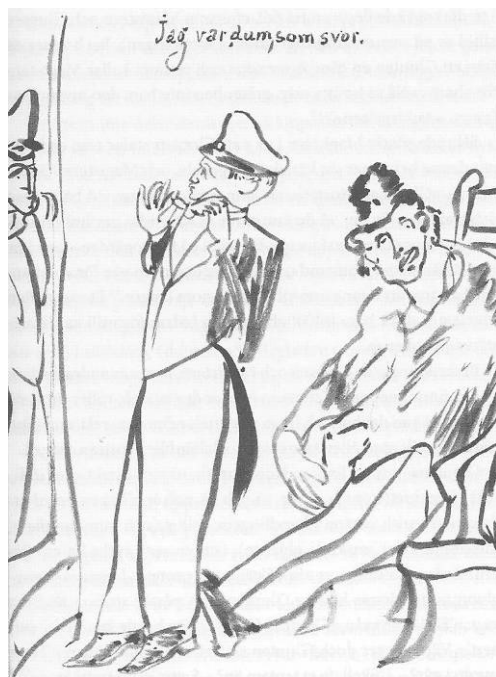
Sant va dä...

at ingen drikker af visdommens kil-
der uden at blive klogere.

Men nogen er der som ikke drikker.
Det var sandt, og det er sandt. Det op-
muntrende er at nogen faktisk drikker -
og bliver klogere. F. eks. på at det ikke
er Bellman der skrev *Gluntarne*, og der-
for heller ikke er den der har digtet nr.
413 i Højskolesangbogen *Herre, min
Gud, vad den månen lyser*.

Ganske vist skriver SBiD's formand i
højskolernes *Sanghåndbogen* 2006 om
Herre, min Gud og påstår at *Wenner-
bergs Gluntarne er utænelig uden Bell-
man*, men han betoner også forskellen
mellem *Fredmans Epistlar* og *Gluntar-
ne*. Måske er det fra H.C. Andersen mi-
seren stammer: han skrev i sin rejsebog
om *Gluntarne* at dens viser var lidt lige
som Bellmans, "blot lidt højere i udtryk-
ket". Knap så direkte, mente han vist,
hvad man nok kunne diskutere med hr.
Andersen hvis lejlighed gaves.

Nu er det imidlertid en udbredt opfat-
telse at Bellman og *Gluntarne* hører
sammen, at *Gluntarne* er Bellman, og
Bellman er *Gluntarne*. En Bellmansan-
ger bliver af nogle venner bedt om at
glæde dem og deres fødselsdagsgæster
med at synge et par Bellmansange. Det
vækker åbenbart glæde, for mange af
gæster kommer frem og kommenterer
fremførelsen: *Ja, Herre, min Gud, vad
den månen lyser – den er herlig*. Sange-
ren nikker og tænker ved sig selv: Jo,
men den blev ikke fremført, så hvad?
Gluntarne! De er herlige! Ja, og hvad
har det med sagen at gøre? Tænker san-

Ernst Josephson: *Glunt nr. 14*

geren ved sig selv. Flere af samme skuf-
fe.

Til sidst siger det venlige menneske:
*Det er Wennergren. Det er ikke Bell-
man*. Nå, det troede de ellers. Venligt og
interesseret, så blev de så kloge.

Den der taler om eller optræder med
Bellman, får meget ofte den reaktion:
Gluntarne.

Hvorfor i alverden? Fordi det er det
eneste svenske vedkommende kender?
Forfatteren til opslaget om glunternes
sang om slottet i Uppsala i *Sanghåndbo-
gen* betoner forskellen, især i det sociale
miljø i de to digtkredse; han kunne også
have betonet forskellen i det litterære ni-
veau mellem en af verdenslitteraturens
store lyrikere og en af svensk litteraturs
mindre betydende skikkelser.

PS: vort flittige medlem, fil.dr. Gunnar Syrén skrev i 2009 en særdeles kyndig bog om *Gluntarne*, afhandlingen *Sparka mot porten och storma! Gluntarne som*

teater. Det være hermed anbefalet. III. Er lånt fra dette værk.

'KIERKEGAARD & BELLMAN - VIN OG KVINDER'

I anledning af at den danske klassikerdag i år fejrer Søren Kierkegaard, indbyder Selskabet til en aften om to dejlige temaer med skuespilleren Paul Hüttel, sangeren og skuespilleren Jarl Forsman og cellisten Ida Nørholm - en litterær-musikalsk forestilling i LiteraturHaus i Møllegade 7 på Nørrebro.

Årets 200-åring skrev i København om at sandheden er at finde i vinen, IN VI-NO VERITAS, mens 273-åringen i Stockholm skrev om *at supa, dricka, ha sin flicka är vad sankte Fredman lär*. På denne baggrund har forfatteren og filosofen, mag. art. Jens Staubrand tilrettelagt og redigeret Kierkegaard-teksterne til denne oplæsnings- og musikforestilling, mens det er Jarl Forsman der har valgt ud af Fredmans epistler og sange.

De medvirkende er kendere: oplæsningsens grand old man, Reumert-prismodtageren Paul Hüttel, læser Kierkegaard-tekster fra *I vinen er sandhed* (*In vino veritas*) og *Johannes Forførelers Dagbog*, den velkendte Bellman-fortolker tenoren Jarl Forsman synger udvalgte Bellman-sange, akkompagneret af cellisten Ida Nørholm, fra det anmelderroste og prisvindende kammerensemble Trio Ismena.

For præsentationen står forfatter og filosof, mag.art Jens Staubrand.

**LiteraturHaus i Møllegade 7
24. september kl. 20.00. Entre: 150
dk (BilletNet / dørene åbner 18:30)**

Skulle man være forhindret lige akkurat på klassikerdagen, er der muligheder for at opleve det hele i Hareskov Kirke den 11. september kl. 19.30 på adressen Skovbovænget 29, Hareskovby, eller søndag 29. september 2013 i Marie Magdalene Kirke, Bøjstrupvej 30, 8550 Ryomgård (Djurs), eller torsdag 24. oktober kl 19:30 i Bistrup Kirke, Birkebakken 1,

Store Bogdag på Hald

Store Bogdag har været afholdt lige så længe som vi har haft Bellmandag på Sophienholm. SBI har lige som andre litterære selskaber været med alle årene, bidraget med sangprogrammer og forelæsninger på ”Halduniversitetet”.

De litterære selskaber har deres egen stand i herregårdsparken.

Erik Harbo skriver:

Hvordan gik det så på Hald? Det er lidt svært, alle er jo så sø-

de og hjælpsomme, og nogle selskaber møder mange af deres medlemmer, det gælder i hvert fald Blicher-Selskabet og Aakjærselskabet, der med deres 1800 medlemmer ikke er til at skyde igennem. Det er fint for dem.

Det er sværere at gøre Bellman og Heiberg bekendt med de mange besøgende.

Min ”Blichersang ” kl. 12:30, hvor vejret stadigt var meget fint efter formiddagens generende regnbyger, gik udmærket med alle stole fyldt i Parnasset, og Peder Porses Blicherforedrag var også velbesøgt. Men midt under Kirsten Dreiers Heibergforedrag*begyndte det at regne og tordne. Vi stod 8-10 mennesker under teltdugen og blev vådere og vådere, og det gjorde vore bøger også. Heldigvis havde Claus Tilling** et stykke plastik med, så vi nogenlunde kunne beskytte

Bellman møder eneste barn i parken ved Hald Hovedgaard

kostbarhederne.

Da der blev et lille ophold i regnen, pakkede vi alle sammen kl. 14.45 og kørte hjemad.

Note:

*Kirsten Dreier er formand for Heibergselskabet.

** Claus Tilling formand for H.C. Andersen Samfundet i København

Hilsen fra Island

Fra vor trofaste abonnent modtog vi forleden uge denne hilsen:

Gennem Selskabets „Meddelelser“ forsøger jeg følge med de aktiviteter I står for. Jeg forundrer mig ofte over hvor dygtige I er til at holde selskabet og udgaven ved lige og altid finde på noget nyt ved siden af de faste begivenheder som Bellmandagen. Jeg ønsker jer lykke med efterårets begivenheder.

Gunnar Guttormsson
Bellmansanger

Spørgespalten

Vi har modtaget: Kære Bellmanfolk!
Jeg ville gerne spørge, om Bellman - i skarp modsætning til sine danske kulturelle fæller – virkelig ikke har kendt til Europas største følsomme digter F. G. Klopstock (1724-1803).

Det er mig klart, at den franske inspiration dominerer det svenske kulturbillede, men kan det virkelig tænkes, at manden aldrig har læst Klopstock, der boede 20 år i København / Lyngby, udgav et litterært tidsskrift i Kbh og har præget sin samtid kolossalt? Er det mon muligt?

Friedrich Gottlieb

Klopstock og Danmark

F. G. Klopstock (1724-1803) var den følsomme periodes største tyske digter, ja i en årrække nok den største digter i Europa. Det var især hans hovedværk "Messias", som skabte hans berømmelse.

På J. H. E. Bernstorffs foranledning inviterede Frederik V ham til Danmark med et tilbud om den nette årsløn af 400 rdl. Han ankom 1751 og blev til 1771, da Bernstorff faldt i unåde og sammen med sine nærmeste venner forlod Danmark.

Klopstock prægede kulturlivet herhjemme og i Europa, først og fremmest gennem "Messias" og de berømte oder (bl.a. den om Lyngby Sø) og gennem kulturtidsskrifter som det af ham grundlagte "Der Nordische Aufseher". Han samlede en ganske væsentlig flok af kreative og klerikale venner, hvoraf mange

var kommet herop fra Tyskland, omkring sig.

Det er kendt, at især Johannes Ewald lod sig inspirere af Klopstocks digtekunst, og at "Messias" lå på natbordet ved hans dødsleje.

Venlig hilsen,

Bo Lille, forfatter, formand for Det Danske Klopstockselskab.

Red. svarer:

Klopstock blev faktisk oversat til svensk allerede o. 1770, og Stockholm rummede en betydelig tysk befolkning, hvad en

række af epistlerne tydeligt viser. Pommern med universitetet i Greifswald udgjorde en provins i det svenske rige.

Bellmans digterkollega, Johan Henric Kellgren, har givetvis været bekendt med Klopstocks digtning, og vi ved bl.a. fra Bellmans oversættelser af den tyske fabeldigter Chr. F. Gellert (1715-1769), at han ikke var

fremmed for tysk litteratur. Som ung havde han også oversat religiøse tekster fra tysk.

Red. har ikke kendskab til at nogen skulle have undersøgt Bellmans forhold specielt til tysk litteratur; og registeret til Bellmanssällskapets Standardupplaga indeholder heller ikke iøjnefaldende navne på tysk litteratur.

Et forsøg på et svar til det lærde medlems undren må således vakle mellem *næppe* og *muligvis*. Bellman var bogsamler og læser af litteratur, men positive tilkendegivelser har ikke kunnet hittes.

Sophienholms lyksaligheder ...

Reportage –

En gammel islandsk ed lyder: *Vidt har jeg vanket, og længe har jeg levet, og sytten sønner har jeg avlet i Elvehjem*, og så kommer men'et: noget som dette har jeg dog aldrig oplevet. Om det var det SBiD's formand havde i tankerne da han i sin afskedshilsen hævdede at han i sine tre snese år med Bellman aldrig havde oplevet noget som det der fremførtes på Bellmandagen, det kan reporteren ikke vide. Men noget var der om det: årets "Blåsen nu alla" var i ordets egentlige betydning enestående.

Sophienholm kunne ikke byde på lyksaligheder i 2013. Ædle gamle blæseinstrumenter og en fornem kontrabas har det med luftfugtighed som en allergiker har det med heste: ikke engang et godt ord får dem til at bryde sammen. Også mennesker befinder sig bedst i tørvejr.

Lyngby-Tårnbæk kommune havde da stillet Store Kapel ved Parkkirkegården på Gyrithe Lemches Vej til rådighed, nu Kulturhuset på Skodsborgvej er overgået til private. Det var lidt kringlet at lede sig frem fra Nybrovej og på tværs af Jernmandscyklisterne på Kronprins-, øh, Kongevejen, men mange nåede frem til kapellets herlige akustik.

Programmet gik så lige efter programmet: otte blæsere og en kontrabassist opførte deres suite over Bellmanmelodier, hvorefter dagens konferencier skuespiller og sanger Jarl Forsman opførte monologen og versene fra Fredmans Epistel nr. 1, dog uden at vedkommende krogæster blev bedt om ikke at trampe på det øg der allerede var gået under bordet, den vistnok hjemløse Christian Samuel Bredström.

Blåsen nu alla var kendeordet for årets

koncert, og det var så også det eneste svenske man undte os svekofiler den dag, for Epistel 25 var trykt i Leif Bohns for-danskning, men rigtigt nok sunget og spillet med aplomb.

Heller ikke borgmester Søren P. Rasmussen talte på svensk. Det havde vi heller ikke ventet, for de gode og kloge ord om det bellmanske evangelium klinger vel på dansk, og Bellmans

digterens pande blev af ord og stilhed – lokalet til ære – for laurbærrene var forblevet på Sophienholm.

At give plads til danske digteres og sangskriveres viderebearbejdnings, efterligninger og omtolkninger af de bellmanske værker, er en væsentlig del af SBiD's formål og eksistensberettigelse. Det gav Bengt Ole Lindberg sit bud på med sine moderniseringer om en nutidig Ullas liv og levned til Ken Damkiers effektive bluesguitar.

En af de første der tog Bellmans værker op i dansk sprogdragt, var Erik Harbo med Jens Louis Pedersens poetiske oversættelser. Man konstaterer koldsindigt at de stadig virker med deres charme, Harbos professionelle fremførelse og liflige guitar-spil. De kulturhistoriske introduktioner øger fornøjelsen ved at lægge øre til *Fiskefangsten* og *Joachim udi Babylon* bl.a.

”Fredmans Eskapader” havde Jarl Forsman kaldt sit og Det Harmoniske Selskabs program, og publikum blev da også vidne til samme Fredmans hyrde-time med Cajsa Lisa, hans besøg – på hesteryg – foran Ulla Winblads vindue på Fiskartorpet og hendes lystrejse til Första Torpet for at plukke blomster. Numre der stammede fra Forsmans og Ulrik Colds teaterstykke om Lektor Bjældemoses foredrag om Bellman og Mozart i deres posesibårne nyfortolkninger.

danske venner kan regne med borgmesteren som en af gruppen. Kransen om gips-

Forrygende var Forsmans harmoniske samarbejde med musikerne i selskabet om Fredmans Sång nr. 21, den om en dram hvis graven synes en for klam – og den som overgang til kæmpevisen om Fredman i rendestenen uden for kroen Kryp-in, Bellmans store Jobs-monolog.

Stående og taktfaste ovationer.

Enestående og taktfaste præstationer. Sikke en søndag. ...

Dagen derpå skrev selskabets næstformand Dorte Jepsen der havde løftet og båret den enorme opgave med at få alt på plads:

”Og så er der solskin og stabilt vejr hele næste uge!!-men den fantastiske akustik var en fornøjelse! Begejstringen fra de medvirkende smittede af på stemningen hos publikum - der jo var talrigt mødt op!

Dejlig koncert af høj kvalitet!

Da jeg hørte "Det harmoniske Selskab" i Frederiksberg Kirke var de morsomme- præsenterede sig og fortalte om de gamle instrumenter, man kunne komme op og se og røre dem efter koncerten - osv! - og gav en forklaring på "den sprøde lidt skarpe" lyd- de historiske blæseinstrumenter har! Det manglede jeg igår!

Erik Harbo var bare super - og sjov! med sine små fortællinger! Godt at få ham med igen!"

Red.

Jarl Forsman

Helsingør Dagblad skrev den 30. juni
Visesang i vintervejr

Over 100 mennesker trodsede søndagens ruskvejr og truende skyer og mødtes til et par hyggelige timer med visesang i Marienlyst Slotspark, hvor Venneforeningen havde kaldt til samling... Kongelig Operasanger Erik Harbo, der i mange år også har optrådt flittigt som visesanger, leverede en hel serie sprøde Bellmansange med sin lyse tenorstemme...Hen imod slutningen af koncerten begyndte solen omsider at bane sig vej ned mellem skyerne.

Pernille Hermann

Fra Par Bricoles Bellmandag i Malmø den 2. juli

Par Bricoles mandskor sang.

Par Bricoles *Årskrönika 2013/2014* omtales Bellmandagen, og blandt logens utallige festlige aktiviteter nævnes også at dagen havde deltagelse af flere danske gæster. Over for de forsamlede gav vort Selskabs formand udtryk for ønsket om at genoptage det gode samarbejde som over en halv snes år eksisterede mellem Par Bricole og SBiD, et synspunkt Malmøklubben helt tilslutter sig. Foreløbig er dens medlemmer i hvert fald inviteret til Sophienholm den 18. august.

Carl Michael Bellman var med til at stifte Par Bricole og fungerede som dets første ordensskjald. På logens hjemmeside beskrives dets væsen således:

Par Bricole är ett av Sveriges mest berömda ordenssällskap. Tillsammans med bland andra Frimurarorden, Timmermansorden och Svea Orden tillhör vi den grupp av svenska ordnars historia sträcker sig tillbaka till 1700-talet.

Par Bricole grundades 1779 av Olof Kexél, Carl Michael Bellman och Carl

Israel Hallman. Sällskapet uppstod ur det livliga umgängesliv som kännetecknade Stockholm under den gustavianska tidens första decennier. Viktiga inspirationskällor vid vår ordens tillkomst var Bellmans fiktiva ordensparodi Bacchi Orden från 1760-talet samt de fantasi-fulla och i många fall mycket roliga parentationer (postuma hyllningar) över olika kända personer som Carl Israel Hallman och Olof Kexél framförde på stadens källare och värdshus vid mitten av 1770-talet.

Olof Kexél var den som främst såg till att Par Bricole blev ett riktigt ordenssällskap. Han förvandlade ett löst sammansatt koteri av bröder som träffades "par bricole" (av en tillfällighet) på Stockholms näringsställen, till ett väl fungerande ordenssällskap med statuter, grader, ritualer och regelbundna högtider med måltidskalas.

Det rituella ordensliv som sällskapets grundläggare formade under åren omkring 1780 har i stort sett bibehållits

oförändrat till i våra dagar. Det är den traditionen som lever i vår tids loger i Par Bricole – i Moderlogen i Stockholm, i Göta PB, i Vänersborg PB, i Borås PB, i Malmö PB, i Jönköping PB och i Sundsvall PB. Sedan 2011 finns även en filial till moderlogen i Örebro.

På Par Bricoles webbplats finns många artiklar och bilder som skildrar vårt Sällskaps fantastiska historia.

Bogmessen i Bellacenteret

8. – 10. november

Sammen med Dansk-Svensk Forfatterselskab/ Dansk-Svenskt Författarsällskap og Sveriges Ambassade har Selskabet en stand på Bogmessen i Bellacenteret. Den finder man i C2-salen som stand nr. 053.

Ideen opstod efter at vi havde oplevet at dele en stand med en række andre litterære selskaber i Samrådet for den slags, Proust og Pontoppidan, Shakespeare og Johannes Jørgensen bl.a. I og med at to af de deltagende selskaber havde tilknytning til svensk litteratur og i særlig grad dyrker kontakten mellem de to litteraturer, var der én der fandt det nærliggende at foreslå en dansk-svensk stand.

Forfatterselskabet var straks med på ideen, det var Sveriges Ambassade også, på den måde at den gerne ville yde økonomisk bistand, men i øvrigt ikke engagere sig – det kunne forfattere og Bellmaneksperter sådan set bedre. En venligsindet fond skaffede resten af de nødvendige midler til lejen, og ideen lod sig realisere.

Bellmanselskabet udgiver bøger. Forfatterselskabet udgiver bøger, og især udgiver medlemmerne af det bøger, nogle på dansk, nogle på svensk, og i selska-

bets antologier finder man tekster på snart det ene, snart det andet sprog. Begge selskaber samler på bøger, det ene på værker af og om dets helteskikkelse(r – både forfatteren og hans figurer), det andet på litteratur om forbindelserne mellem Danmark og Sverige.

Ved standen kan man kigge og få en kvalificeret snak med bogkyndige mennesker. Hen over dagene vil der også være kåserier og oplæsninger, snart på det ene sprog og snart på det andet.

Epistler vi aldrig hører

Redaktionelt: Medlemmer og læsere indbydes til at skrive om epistler man sjældent – eller rent ud sagt: aldrig – hører. Sangene gemmer vi til en kommende årgang.

En målestok for manglende interesse er diskografien, hvilke epistler findes ikke på plade. Den seneste opgørelse red. kender, er ganske vist 22 år gammel, men kan nok alligevel bruges, og ifølge dens ophavsmand, Hasse Nilsson, skulle der være hele 12 af 82 epistler der ikke fandtes indspillet dengang – og Hasses liste gik tilbage til 1899! – Det lå endnu værre til med Fredmans Sånger: 30% af dem var ikke indspillet. Begge disse forhold rettede den store Propriusudgave ved Gunnar Hillbom og Hasse Nilsson så op på i 1997; nu er der i det mindste én indspilning af samtlige 82 epistler og 65 sange.

Om aldrig hørte

Korene har deres yndlingsnumre når det gælder Bellmanværker. Solisterne deres. Fællesmængden af de to repertoarer er beskeden. Som solist vælger man efter temperament, smag og ens forståelse af

hvad det er Bellman udtrykker af følelser, stemninger, hændelser osv.

Kordirigenter vælger i første række efter hvad der er udsat for kor, eller, som solisterne, hvad de har lyst til at skrive stemmer ud til.

Sådan har det været fra Bellmantidernes morgengry. Man kan trygt regne med at mester selv har haft sine favoritter; hvilke det har været, kan vi læse i samtidige beretninger om hvad han optrådte med.

Bellmanforskere og Bellmankommentatorer har det noget på samme måde; de epistler der kan siges noget om, siger den slags menesker noget om. Fælles for alle tre grupper er det altså at det ikke omfatter samtlige 82 epistler (for nu at holde os til dem).

De mest yndede er det enkelt at udpege; det har Selskabets medlemmer skrevet om i tidligere numre af dette blad.

Den der skriver dette (ddsd), har også sine favoritter. Det er i øvrigt påfaldende at mens Epistel 77 stort set synes ukendt i Bellmans hjemland, har den i 150 år eller mere hørt til danskeres yndlingsepistler. Det er den om *jungfru Sophia på Lokatten* som kurtiseres (læs: beliggues) af en spansk koffardikaptajn, den digteren Henrik Hertz citerer fra i *Posthuset i Hirschholm*.

Ddsd har beskæftiget sig med Bellmansange siden gymnasieårene, dvs. i over et halvt århundrede. De epistler ddsd ikke har hørt og i hvert fald ikke kan mindes at hørt uden for den omtalte Propriusudgave, er sådan nogle som Ep. Nr. 8 till

korporal Mollberg, Nr. 10 *Klingar väl vid flöjttraver*, Ep. 11 till bröderna och systrarna på Lokatten, nr. 15, 16, 20, 29, 46, 53, 56, 57, 60 og 61 *Till kära mor på Fyrkanten*.

Det kunne være interessant at høre om nogen har hørt dem synge eller selv har sunget dem eftersom det drejer sig rundt regnet hver 7. epistel. De deler sig i to grupper: dem man ikke kan forstå, at in-

gen har taget op, og dem man måske ikke kan aftvinge så stor interesse.

Blandt de sidste udmærker Epistel nr. 61 sig. Heri opfordres kromutter til at danse, tyk og stor som hun er, mens krofatter, som er fader Movitz, skal traktere basfiolen, og det i den grad at den højeste streng – a-strengen – springer. Den er den spinkleste, derfor går den først. Ikke at fader Movitz skal spille ad helvede til, tvært imod går det

ud på at han skal spille så dygtigt at fanden – hin håle – skal kastes ud i spekulationer over hvem af musikerne det er, som har solgt sin sjæl til ham for at opnå en sådan virtuositet.

Det skal gå vildt til på værtshuset Fyrkanten, med piger og fioler, der skal danses, så drukkenboltene brækker bene.

Man kan læse Ep. 61 som en aristokratisk ånds fordømmelse af det vilde liv i slumkvarterernes beverdinge. Digteren og hans publikum holder sig for næsen over pjalteproletariatets vilde udskejelser. Men digterens romantiske ironi lader det hele foregå til en virtuos menuet.

Nikoline Werdelin Ep. 61

INDHOLD

Lederen

Kierkegaard og Bellman – Vin og kvinder

Store Bogdag på Hald

Hilsen fra Island

Spørgespalten: Klopstock og Bellman

Sophienholms lyksaligheder

Fra Par Bricoles Bellmandag i Malmø

Bogmessen 2013

Epistler vi aldrig hører

Illustrationer:

Blåsen nu alla. Af Fritz Haack

Tegninger af Fritz Haack, Ernst Josephson, Søren Sørensen, Nikoline

Werdelin

Fotos: Emelie Westzynthius

Selskabet Bellman i Danmark

Formand: forfatteren Søren Sørensen

Næstformand: bioanalytiker Dorte Jepsen

Sekretær: provst Hans Lundsteen

Kassemester: Alex Pedersen

Øvrige medlemmer:

Viceskoleinspektør Fritz Haack

Operasanger Erik Harbo

Cand. pæd. psyk. Eva Holbek

Natpræst Mikkel Vale

Gymnasielærer, mag.art. Randi Larsen

Billedhugger Karen Nordentoft

Lektor mag. Art. Per Olsen

Tilknyttet styrelsen som særlig sagkyndig:

Advokat Claus Arup

Skuespiller Nis Bank Mikkelsen

Udgiver: Selskabet Bellman i Danmark

Adresse: Ellekrogen 28, 2950 Vedbæk

Tlf. 45 89 36 35

Redaktion: Søren Sørensen, ansv.

Fritz Haack, Hans Lundsteen

Layout og tryk: Erik Harbo

Redaktionsudvalg: Foreningens styrelse

Eftertryk af artikler er velkomne mod

kildeangivelse og honorar

ISSN 0909-7732

SALG AF BØGER:

Skrifter udgivet af SBiD: Alle gratis for medlemmer så længe oplag haves:

1. Bind: Jens Kr. Andersen: Bellman og de danske guldalderdigtere

2. Bind: Søren Sørensen: Danske Bellmaniana

Torben Krogh m.fl.: Bellman og Danmark

M.Brøndsted: Nyere Bellman-studier og komm.

Bellman i Billed og Digt 2011 348 kr.

Lars Huldén & Jennie Nell: Carl Michael

Bellmans liv og værk

Hans Lundsteen: C. M. Bellmans salmer

Salg af CD og DVD

Erik Harbo m.fl.: Bellman i Kbh. Bymuseums

Havesal (udg. 2012) dvd specialpris 80 kr.

Nis Bank-Mikkelsen & Bellmaniakvartetten (17 numre) 100 kr.

Erik Harbo: Bellman om kroer, kvinder og Karons båd (17 numre) 80 kr.

Bengt Ole Lindberg: Balladen om Ulla 80 kr.

Andre bøger:

Beiträge zu Bellman, Heft 1: 2001 50 kr.

I. Simonsson: Bellmans värld – roman 100 kr.

Søren Sørensen: Skoel bette pieger 50 kr.

Søren Sørensen: Sophienholmsonetter 30 kr.

Medlemspriser. Forsendelsesomkostninger betales af medlemmet.

Henvendelse til Ole Simonsen, Bringetoften 33

3500 Værløse. olesim@post.tele.dk t.4497 6059

Følgende bøger bestilles hos Eva Holbek på

evaholbek@email.dk: Leif Bohn, Carl Michael

Bellman: Fredmans Ep. og Sange (på dansk).

Pris kr. 175.